

Pesta 18 fauru. (2 martiu.)

Va esi dominec'a. | Redact. : strad'a lni Leopoldu nr. 32.

Nr. 7.

Anulu IX, — 1873.

Pretiu la pe anu 10 fl., pentru Roman'a 2 galbeni.

O caletoria érn'a.

Dómnei O.*.*

Pe intinsulu luciú sani'a usióra
Lunecandu ca sióimulu, ce in spaciú sbóra,

Énu sburati in nópte, tu si sociulu teu,
Ér in urm'a vóstra singuru vinu si eu,

Prin campii si déluri, prin paduri uscate,
Scuturandu in cale crangile 'nghiatiate.

Peste totu zapada, nici o stea in ceriu,
N'aintámu pe cale ca 'ntr'unu misteriu ;

Ca o rondurela pe intins'a mare,
Unde nicairea tiermulu nu apare.

Ceriu lu si pamentulu albu se contopescu,
Numai o albétia ochii 'n giuru privescu,

Ér pe voi nainte, lunecandu in nópte,
Si lasandu in urma dulci si tineri siópte.

Este sumbru ceriu lu, inse sotiulu teu
In vederea-ti dulce afla ceriu lu seu ;

Este rece ventulu, dar suflarea-ti calda
Fati'a lui ridienda amorusu o scalda.

Nici o zare 'n cale ochii-mi nu zarescu ;
Inse ochii eeloru carii se iubescu

Vedu lucindu in ceriuri unu ardinte sóre,
Sórele iubirii dulci, nemuritórie.

Gingasia parechia, mergi nainte mea,
Respandindu lumina ca o blanda stea.

Dumnedieu v'aréta calea cea mai drépta,
Fericirea vetrei calde ve ascépta.

Vrata.

Gr. H. Grandea.

Nóptea unui balu.

— Novela. —

(Urmare.)

II.

O sala pompósa, decorata ca unu paradisu.

Balulu se 'ncepù, unu balu mascatu splendidu.

Sal'a se implù cu masce elegante, si rotiau prin sal'a pistritiata de ele, voióse, cari de cari manuandu-si cu mai multa desteritate profesiunea acceptata pe sér'a balului, cari de cari plesindu mai placutu, mai cu multu umoru inventiunile sale capritóse.

Damele se 'nsírrara un'a dupa alt'a ; conversarea deveni unu chiotu caoticu ; mai apoi ici o grupa dóue-trei persóne, mai incolo o aparintia nóua, unu costumu ne mai inven-

tatu, de la angeru pana la diavolu tóte le aflai in societate, intr'adeveru simbolulu vietii.

De odata, la unu locu éca o multíme se aduna, toti privescu, toti alérge la unu locu, o aparintia nóua.

Ací intrà in sala o masca eleganta, o adeverata minune.

Erá unu banchiru in portu Hamburgianu. Aurulu, petrile scumpe, margaritare, si tóte batute cu auru, atrase atentiunea tuturoru; erá miraclu.

Masc'a privi in giuru cu o privire superba, — apoi se mestecà si dinsulu intre masce.

Conversarea curgea cu multa vioitiune. Banchirulu pasiá cu pasi rari pintre ceialalti cu o autoritate mare, privindu cu atentiune, ca si candu si-ar studiá starea, ómenii si loculu.

O dama mascata eleganta dintr'o departare éta alérge cu o rapediune si se opresce naintea banchirului.

— Am speratu, dle, cà vei fi aici, si nu m'am insielatu, — dîse masc'a tienendu o privire ficsata spre elu, si apoi trecù nainte, lasandu-lu éra singuru, si se perdù pintre masce.

Veveleanu — banchirulu — la celu d'antâiu cuventu simtî cà-i trece prin creri, prin anima, prin sufletu, o tresarire nepriceputa, ca unu farmecu misteriosu. Tremurá ca frundi'a, si-perdù presentí'a ca unu copilu de siese-spre-diece ani, si inmarmuri. Nu sciu ce potere, ce farmecu se parea cà i-a opritu tóta functiunea sangelui, i-a imbetatu sufletulu.

— Ah! ce versu, ce melodía divina! Ce misteriu e care asié mi-preocupa poterile si cugetarea? — eschiamà in sine Vevereanu si se parea uitatu de sine, ér ochii si-i tienea ficsati spre unu punctu, ca si candu ar voi sè-si afle ceea ce doresce, sè-si inventeze secretulu, poterea, ce l'a farmecatu.

Dar n'a aflatu nimicu, numai atât'a, cà acelu versu, acea privire ficsata, si acum mai tremurá prin sufletu, prin sufletulu deprinsu la linisce.

Se parea, cà se 'ntréba pe sine: o simpatía instinctuala, séu unu presimtiu ce prevestesce unu momentu de mare insemnatate in viétia e acésta, séu o parere ce te 'nsiéla si te lasa? — se intrebá si explicatiune nu-si aflá.

Trebue sè o caute, sè o afle inca odata, si misteriuulu se va explicá de sine.

Prinse a cerculá repede prin cerculu

masceloru, — dar masc'a nu se ivi mai multu.

— O vei aflá, cà nu o duse draculu, — se audî o vóce de o parte.

Veveleanu privi indereptu, erá tinerulu de a séra in costumu de dracu.

— Dar cine a fostu, te rogu, naltiate drace, te rogu pe tóte, spune-mi cine a fostu?

— Cine?

— Ea!

— Cine ea?

— Masc'a aceea!

— Masc'a! — dîse draculu, — apoi suffá din gura schintei de focu si se perdù intre ceialalti.

— Eu scíu, cà a fostu masca, dar cine a fostu masc'a, — cugetà Vevereanu.

— Éca! — intr'ast'a masc'a se ivi dintr'o parte cu alta de bratie.

Veveleanu merse intr'acolo — o acompanià.

Elu erá banchiru, ca erá cersitória, cersitória domnésca.

Dinsulu voiá a scí déca-lu cunósce masc'a séu ba?

— Nu te-am vediutu de o luna, masca frumósa; mi-erá doru sè te vedu.

— Nainte de asta cu o luna nu erai aici, si nici nu m'ai vediutu.

Veveleanu fu surprinsu, masc'a lu-cunósce.

— E bine, sè fia cum vrei tu, masca frumósa; dar én spune-mi pentru ce te-ai imbracatu chiar asié?

— Am sciutu, séu celu putínu am speratu, cà vei fi in balu.

— Si apoi?

— Sè me vedi cersitória, — dîse masc'a, si éra aruncà privirea acea imbetatória spre Vevereanu.

Veveleanu nu-si potea explicá cine sè fia masc'a? Conversara ca la unu petrariu de óra numai amendoi, mai pe urma Vevereanu se adresa:

— Te rogu, masca frumósa, asculta-me! Nu scíu, unu jocu alu intemplării órbe, séu unu destinulu diresu de o mana mai nalta, séu ce mi-dadù onórea sè te 'ntalnescu, dar éta ti-spunu, cà asié mascata cum esti, simtiescu contra tine o simpatía, o placere si, nu me 'nsielu, dóra unu amoru. Pe acestu simtiementu alu meu, care e orbu inca, prin urmare sacru si

castu, te rogu, uita, cà esti masca fatia cu mine, spune-mi cine esti?

— Nu, dle, nu in veci, — respunse masca c'a resoluta.

— Oh! masca draga, asculta-mi rogară!

— Nu se pôte, dar ti-spunu alt'a, schimbu pentru simpatia dtale, ce o pretiuescu multu. De la cea d'antâiu vedere te-am iubit cu totu sufletulu si te iubescu. Am vinitu sè te afflu aici, am vinitu ca cersitória, vedi, sè me vedi tu, dar chiar asta dechiarare indresnetia me va retiené sè nu me cunosci nici odata.

— Oh! nu me torturã te rogu! Déca voiesci, voi incungiurã sè nu te vedu, sè nu me vedi mai multu; te voi incungiurã si chiar atunci déca acésta simtîre ce o simtiescu cu atâtu misteriu, si nu-i sciu pune nume, candu acésta simtîre ar deveni amorulu celu mai ferbinte. Io scfu abdice, oh vieti'a m'a invetiatiu pe mine la acésta maestría, — io sciu abdice, — te rogu nu-mi respinge rogară!

— Mi-pare reu. dle, dar nu se pôte. Eu ca femeia ti-dechiaru, cà te iubescu, cà-ci sciu si am sciutu cà acestu amoru me va ferici in veci, si chiar pentru acésta ti-am dechiaratu simtîrea mea. Eu ca femeia, ceea ce am facutu ast'a, nu me potu demascã. Avemu noi femeile o parte in modestia n'otra, impreunata pôte cu unu picu de ambitiune, care nu o consacramu nici simtiului acelui divinu ce asié lu-simtiescu, amorului. Scusa-me, dle, dar si credintia mea e, cà nu me vei iubi nici odata!

Cuvintele mascei totu mai mare impresiune faceau. Veveleanu erã perdutu pentru tari'a indatinata lui, erã inflacaratu ca unu copilasiu amorosu care simtiesce si nu scie ce.

— Eu respectezu simtîrea ta, masca frumosa, voiesce, si eu voi oferí ori-ce sacrificiu pentru acea simtîre. Celu ce respectéza atâtu de ferbinte o simtîre sacra, — acela te roga — si acum mai in urma — spune-mi cine esti!

Masca se parea compatimitória, se parea a fi invinsa de o simtîre ce tôte invinge. Privirea ei acea fantastica, blanda, angerésca, se parea cà dîce: nu te potu lasã, nu potu remané de tine — trebue sè-ti spunu.

— E bine, dle, simtîrea m'a invinsu, nu ti-spunu cine sum, dar ti-spunu ce sum, ca sè me parasesci pentru totu-de-una. Eu sum oactritia de la teatru. Am cununi, gloria, renume, si alta nimicu, adio! ■

Veveleanu o prinse de mana incetu si o retienù:

— Unu minutu inca, masca scumpa! — dîse Veveleanu. Masc'a statù si privi la dinsulu acceptatória, erã intr'adeveru in acestu momentu o cersitória, cersitória de cea mai scumpa comóra, de amoru.

Mascele amblau in giurulu loru ca dînele, ca nalucele, ei se mestecara nainte prin publicu.

* * *

La mediulu noptii intr'o odaia mica unu barbatu si o femeia. Femeia stã langa o mesutia mica, plina cu buchete de flori, incotitu pe mana, — barbatulu stã naintea ei in genunchi.

Erã Veveleanu si iubit'a lui masca.

— E bine, sè fia dar! Oh, si asta pentru tine, amoru puternicu! — eschiamã femeia, — si atunci si-redicã man'a si si-aruncã larv'a pe mésa.

O femeia, o rugia, o voluptate, cum si-pôte inchipui fantasi'a junelui poetu. Nu erã copila tinera, de siguru o nevêsta in flórea sa. Fati'a ei erã aprinsa de caldura, de caldur'a esterna si interna, ochii ei beti, visatori, ca la unu angeru, ca la o sirena fatala, ce amagesce omulu la perire.

Veveleanu se uimi. Simti cà este incatenatu.

I sarutã man'a ferbinte, — ferbinte, cum n'a sarutatu de multu mana de femeia, — cum n'a sarutatu mana de femeia de cinci-spre-diece ani.

Femeia si-trase man'a incetu.

— Sórtea, destinulu se jóca cu noi, dle, ne innaltia, ca sè ne dobóre. Acestu amoru produsu de unu momentu este unu misteriu, unde me va duce?...

Astu-feliu suspinã dins'a, ér Veveleanu stã inlemnitu, suprinsu, inamoratu in tóta fiinti'a.

Dóue masce de bratie trecura repede prin odaia si esira pe alta usia.

Amorosii esira dupa ei, si se mestecara intre masce.

(Finea va urmã.)

V. R. Buticescu.

Rentórcerea la parinti.

Vediutu-ati osilatulu, venindu din tieri straine,
In patri'a strabuna, si cum se bucurá ;
Versá la lacrimi calde, peraie cristaline,
Candu reveditù pamentulu, ce dinsulu adorá.

Asié sum eu acuma, ce frantu de crud'a sórte
Traiam in departare de scumpii mei parinti ;
Si adi vediendu-i éra, ca celu scapatu de mórte,
Tresaltu de bucuría, versu lacrime 'n torinti.

Auror'a diminetii cu multu e mai divina,
Si florile senine respandu mai multu odoru ;
Si clim'a-i mai placuta, chiar diu'a-i mai senina,
Si sórele-i mai tainicu aici in giurulu loru.

Oh ! dîle fericite, de voi mi-aducu a minte,
Candu stau pascêndu-mi ochii pe loculu cestu iu-
bitu ;

Aice me 'ncantase acele dulci cuvinte,
Ce maic'a mea iubita cu dragu mi le-a rostitu.

Aici in ast'a vétra, mi-aducu a minte bine,
Aici eram eu liberu, de nime subjugatu ;
Pedéps'a cea mai mare decisa pentru mine
Erá a maicii mele — unu dulce sarutatu.

Trecutu, oh timpu de gele, sub négr'a ta perdéua
Palitu-au multe animi suflate de zefiri ;
Si tóte-su nevediate, ca frundi'a de sub néua,
... Atátia ani de viétia, si-atâte suveniru !

Dar ce-mi revocu trecutul ? Presintele e dulce !
Sboratu-a érn'a cruda, si vér'a mi-a sositu ;
Unu sóre blandu si candidu in raiuri me conduce,
Iubirea parintésca me face fericitu !

Ionu Tripa.

Istorióre scurte.

Unu medicu cu minte. Dlu Carabus, care muri anulu trecutu la Paris, fu unulu dintre acei placuti doctori, cari sunt fericitati atátu pe la morbosu câtu si prin salónu, si care lucrá mai multu prin unoru si bunomanía, decâtu prin vrajitura.

Cumnatu cu Lesseps, constructorulu canalului de Suez, si fiindu in relatiuni strinse c'o familia de principe din patri'a sa, umblá mai multu prin cercurile aristocratice, pe unde scirea despre mórtea sa a produsu mare in-tristare.

E semnificativu pentru intrég'a sa viétia

cur'a, prin care elu ca doctoru june a produsu mare sensatiune :

Archiduces'a de D... , una dintre cele mai alese dame ale foburgului St. Germain cadiù in ide'a ficsa, cà ea a inghititu o brósca. Sustienea, cà simte acea brósca, cà e acolo si presinti'a ei i rapesce, liniscea, repausulu si sanatatea.

Ér doctorii Parisului au fostu indetulu de brutali de a negá presinti'a acelu animalu.

Nepriceputii !

Serman'a a suferitu fórte multu. — O intemplare fericita aduse pe Carabus in apropiarea principesei, si ea si-a spusu pasulu si lui.

Carabus cautá pulsulu pacientei cu o seriozitate ipocritica ; o intrebà despre diferitele simtóme, si dupa ce capritiós'a aristocrata i espuse tóte argumentele spre a demonstrá esistinti'a bólei sale, junele doctoru dise dupa o pauza indelungata :

— Madame, in adeveru brósc'a e in dta, dar te voi scapá eu de ea.

Elu i prescrie unu vomitivu inocentu si apoi pléca in piati'a de flori din apropiare, — undè cumpera unu puiu de brósca de frunze. Cu acestu aliatu in busunariu intra in odai'a principesei si pregati unu mare blidu cu apa.

Pulverea a avutu influintia, principesei i se umplura ochii de lacrimi, si folosindu-se de acestu momentu, mediculu furisiá brósc'a in blidu.

La vederea ei principes'a oftá din anima. Indata deveni din nou palida si dupa ce Carabus, spariatu dedea ajutoriu celei cazute in fantasía, pacient'a strigá c'unu tonu de desperare :

— Doctore, nu sum inca scapata ; brósc'a a lasatu in urma-i pui.

— Stai, — strigá Carabus, fara a tradá in acestu momentu vre-o urma de neseriositate, — in privinti'a acést'a ne vomu luminá indata.

Elu aruncá o privire seriósá a supra bróscei ce tienea in mana si dise apoi c'o siguritate apodiética :

— Madame, e imposibilu ; cà-ci brósc'a e de geniulu barbatescu.

*** Catastrofa in canalulu La-Manche.** Corabi'a „Northfleet“, care continea vre 400 de pasageri, dintre cari mai multe leuse, si unu echipagiu de vr'o 40 de mateloti, stationá in diu'a de 22 ianuariu, pe la órele 10 sér'a, la vr'o

două poste departe de coastă, așteptându o furtună ce se anunțată.

Mai toți pasagerii erau în cabinile lorului său în salon, și pe pod erau numai numărul obișnuit de streji la posturile lor.

Orologiul batea tocmai 10 și jumătate, cându strejii diari unu vaporu în o periculoasă apropiere, ea goniă c'o strasnică repediune în spre corabia.

De îndată dată alarma, strigă vaporului să-și schimbe cursul, și trezi prin țipetului său pe capitanul corabiei d. Knowles, care apară de îndată pe pod.

Unu momentu după aceea vaporul, care nu-și schimbă cursul nici câtu-și de puțin, lovii în „Northfleet“, lu-străpunse în totă puterea cuventului și dispară îndată din vedere.

Pocnitura este descrisă de cei rămași în viață ca asemenea exploziunii unu tunu mare și tare încercat.

Momentul între lovire și cufundarea corabiei a fostu grăsnic: nimene în lume n'ar fi în stare să descrie cele ce se petrecea atunci pe corabia.

Purtarea capitanului fu într'adeveru eroică: elu caută să mântie mai întâiu disciplin'ă; se cercă pumparea apei și astuparea bortei, — dar în curendu se vediu, că toate sunt zadarnice. Atunci capitanul dată ordine să se pregătescă luntrele de scapare.

Multimea se gramădea nebuna spre această ultima speranță; gramadeli'ă era asie de mare, că nici unulu nu ar fi scapatu, deca nu ar fi pazitu capitanul cu o determinare neinvinsă între multimea cea pierdută din minti și nu ar fi amenințiatu cu revolverul în mână de-a împușcă în momentu pe cine va îndreși a se sufi în o luntre fara ordinul său.

Capitanul cugetă întâiu să scape femeile și copiii, dar ele erau în cabine în hamacele lor și timpul era asie de pretios, că nu se putea perde nici unu momentu. Cele ce erau în apropiere, între cari și femeia capitanului cu care se însurase cu o luna înainte, fura puse în luntre.

În momentul cându luntrea fu lasată în apă, sarira în ea o multime de barbati, cari numai de câtu erau să facă să se cufunde.

Capitanul i provocă cu revolverul în mână să ăsa din luntre: toți ascultară afara de unulu. Două lovituri urmăra și unu glonțiu lovi pe neascultatoru; dar nu mai era timpul de cercetări.

Două-dieci de minute după ciocnire și două

minute după coborirea luntrei, corabi'ă se cufundă și trei sute de suflete se luptau cu morțea.

Din momentul ciocnirii și până la peire se lasară neconținut rachete, și vaporul „City of London“, care era în departare de două mii de Northfleet“, alergă îndată în ajutoriu, dar nu putu scapa de câtu pre puțin, 87 de oameni fura scapați în totulu.

Între morți este și eroicul capitanu Knowles.

În contra capitanului vaporului, ce a cauzat nenorocirea și care a parasitu cu atâta neomenia victimele nebagării sale de sâma, predomină cea mai mare indignație. Pan' acum înse nu se știe care este acelu vaporu?

*
Cadavrul unu omu — viu. Contele G... se gasea dilele aceste la Paris în mijlocul familiei sale, cându unu strainu cerea să vorbească cu contes'ă; vizitatoriu era unu farmacistu, care declară, că are ai face comunicare pre importantă.

Contes'ă ordonă de a-lu conduce în salonu, unde lu-primi.

— Dumnedieule, contesa, — dise farmacistulu, uitându-se la ea, — sum însărcinatu cu o afacere pre tristă. Barbatulu dvăstre, contele G... a muritu chiar acuma la una din vecinele mele, la D-cel'ă. R..., și ve aducu cadavrul său.

Contes'ă cuprinsa de mirare rămase înlemnita.

— Nu se pôte, — dise ea, — elu este aci, siede la mēsa langa mine.

Și ducându pe farmacistu în sofrăgișă i dise arătându spre contele :

— Țta barbatulu meu.

— Dara cadavrul meu! — intrăba farmacistulu.

— Prin asemenea mijlocu cu greu ve veti puté desface de elu, — întimpină contele rîdiendu.

— Și cu toate aceste, domnulu meu, — adaose farmacistulu, — aveți aci portofoliulu, ce am gasitu în pusunarulu său și care conține 3,500 franci, dimpreună cu cartile de vizita a dtale.

În adevăru, era portofoliulu contelui, care declară, că i se furase cu o di înainte. Farmacistulu era prin urmăre silitu de a se departă cu cadavrul său.

A două di înse D-cel'ă, R... primi unu biletu cu următori'ă cuprindere: „Am uitatu unu portofoliu pe mēs'ă D-văstre, aveți grije

pe viitoru, ca acela, prin care lu-vei tramite mie 'napoi, sè nu móra éra-si din gresiéla. Conte G....“

O nunta ca si din seninu. In capital'a României a avutu locu nu de multu o gluma din cele mai frumóse, dar din cele mai incomode pentru unele persóne. Afurisit'a de tipografia a jecatu intr'ins'a primulu rolu, astu-felu cà a facutu pe acele persóne sè blasteme intr'unu modu violentu pe repausatulu Gutemberg.

Éta faptulu :

Domnisorulu N* iubiá pe domnisiór'a C. Parintele fetei ínse refusà sè o dea dupa acela care erá idolulu seu, pentru motivulu cà acel'a n'avea stare si nu erá de familia buna ca dinsulu.

Domnisorulu se planse intr'o dî la doi amici ai sei de acestu refusu si i consultà ce sè faca? Ei mai antâiu lu-svatuiescu s'o rapésca, ceea ce si încérca; dar, neisbutindu pe langa amant'a sa, cadîu intr'o desperare completa.

Amicii lui, ingrijiti de dinsulu, se svatuiră între ei si gasira o combinatiune cu care reustra a face pe amiculor fericitu. Ei se dusera la o tipografi'a, facura câte-va bilete de invitatiune la nunta din partea parintilor fetei si ginerelui, le impartira intr'o sambeta séra pe la cunoscintile si amicii familiei, svatuiră pe baiatu sè se duca a dou'a-dî la parintii fetei sè le faca o visita de eticheta si ei plecara la Giurgiu sè se plimbe a dóu'a-dî la Rusciuc!

Póte sè-si inchipuéscă cine-va surprinde-rea si mirarea parintilor fetei, si chiar a baétului, candu a vediutu a dóu'a-dî curtea domnului C. navalita de trasuri cu dame si barbati imbracati de nunta, si felicitandu-i pentru nunt'a ce erá sè aiba locu in acea dî! Tóta lumea sarutá si felicitá in drépt'a si in stang'a, numai ai casei si baiatulu nu sciau nimicu.

Candu s'a deslusitu lucrurile, si unii au aretatu chiar biletele cari le avea a supra loru, dóra cà nu a venitu lesinu domnului C.! A voitu elu sè strice lucrurile; dar cei presinti i-au aretatu cà se face de rusîne, si pe elu si fét'a, si astu-felu a convenitu a se face in acea dî logodn'a si in carnevalu cununí'a.

Asceptâmu, dar, cu nerabdare terminarea acestei nunti, ca sè o comunicâmu si noi cetitoriloru nostrii.

Unu mire bétu. Intr'unu catunu din Franca, se presintara la primaru unu holteiu cu o

féta, spre a-si face declaratiunea de casatoria si a se uní dupa lege; dara logodniculu si-inecasse celibatululu in vinu si abié se mai tienea pe picióre inaintea esiarpei oficiale.

Scandalisatu, primarulu si-scóte rapede esiarp'a, simbolulu autoritatii, si adresandu-se catra miri:

— Eu nu casatorescu ómeni in *halulu* acesta; duceti-ve si ve întórceti preste optu dîle.

— Oh! nu face nimicu, — dîse cu timiditate mirés'a; asié cum se afla, *elu* totu póte dice „*da*.“

— Lasati-me in pace si reveniti preste optu dîle.

Trecêndu cele optu dîle, tinerii revenira, dara galiganulu de ginere erá si mai beatu de câtu antâiu.

Primarulu se infuriéza, si-închide registrulu, si strigà:

— Ati trecut preste rescóle: duceti-ve la cine n'aiba veti vré sè ve casatorésca; eu nu potu sè ve binecuvintezu in *halulu* acest'a.

— Sè-ti spunu, domnule primaru, dîse logodnic'a facêndu-se rosia ca sfec'l'a; lu-am adusu beatu acuma, pentru cà de ar fi fostu trézu, n'ar mai fi dîsu „*da*“, si astu-felu éra asiú fi remasu nemaritata.

O intemplantu curiosă. Dóue persóne de o aparintia nobila, o dama care se purtá la ochiulu stangu legata cu o batista négra, si unu barbatu, venira la directorulu biroului de morti din Morgue.

— Domnulu meu, — dîse dam'a, — voiu a ve rugá, ca sè cercetati, déca, de la 20 maiu 1871 nu s'a adusu aici in Morgue cadavrulu unei femei Virginia D... cununata M... in etate de 30 ani.

Dupa ce descrise persón'a numitei dame, continuà:

— Dupa cum m'am asigurat, numit'a Virginia si-a perduto viéti'a la intrarea trupelor guvernului, cu ocasiunea spargerei unei granate.

Directorulu cercetà prin registre si raspunse, in fine, cà nu póte gasí pe numit'a persóna.

— Acésta o sciam! — dîse acea dama. — Eu sum singura aceea Virginia M..., si voiam sè dovedescu barbatulu meu, care stà ací, cà nu sum mórtă.

— Intr'adeveru, Virgino, — dîse tovarasiulu cu tristetrie, — tu nu esti din nenorocire mórtă.

— Asta mi-pare că nu este de câtu o misificatiune, — dîse severulu directoru; declarati-ve la momentu, séu lasu sè ve aresteze pe amendoi.

Atunci narà cu unu tonu tristu barbatulu, cumea, ca fabricantu de scobitori de dinti, si-a agonisitu o renta anuala de diece mîi franci, si apoi a avutu réu'a idee de a se insurà; cum jun'a sa socia l'a facutu celu mai nefericitu barbatu, prin traiulu ei liberu; cum, in fine, a disparutu la 20 maiu 1871; cum generalminte se vorbiá, că cu ocaziunea intrarei Versaillesloru, ea fu omorita printr'o granata si adusa la Morgue; cum a fostu de veselu vedindu-se scapatu de ea, cum acum o vede astufelu preschimbata in câtu nu o putù cunósce, avendu numai unu ochiu; si cum l'a adusu asta-di aci, spre ai probá, că ea este intr'adeveru si că n'a muritu. „Dara fia cum va fi, dle directoru“, terminà barbatulu, in cas'a mea nu o mai primescu, voiescu sè me despartu!“

— Acésta nu me privesce pe mine, — intimpinà directorulu; adresati-va pentru acestu finitu la tribunale.

Socfi curiosi se departara apoi, si barbatulu murmurà mergendu:

— Ce nenorocire! Nu e inca mórta!

Menuntiusiuri istorice.

Barb'a si pecatulu originalu. — Martin Luter, barbierindu-se intr'o dt, dîse catra doctorulu Jonas cu care se aflá in odaia:

„Pecatulu originalu e inradecinat in noi ca si perii din barba. Asta-di i taiàm, fati'a ni este curata; mane perii éra-si se ivescu: câtu traimu barb'a nu incetéza d'a totu resarf. Astu-felu e si cu pecatulu originalu: elu nu póte fi cu deplinatate espiatu, ci pana descindemu in mormentu acestu pecatu se simte si se ivesce. Cu tóte aceste, detori'a nóstra este d'a-lu abate fara incetare si a ne opune lui atâtu câtu ni permitu puterile.“

Doine si hore poporale.

— Din giurulu Sibiiului. —

I.

o drumulu Sibiiului
Vine dorulu badiului,
Si-asié vine de ferbinte,
Sè stau in locu m'asiu aprinde;
Cu atât'a am norocu,
Cà me ducu, nu stau pe locu.

II.

De la dealu de cea gradina
Trece-unu voinicu si-o copila
De mana tienendu-se,
Din gura mustrandu-se:
— Lasa-me bade de mana,
Sè me ducu in cea gradina,
Sè-mi rupu dóue séu trei strutie,
Busuiocu si tamâitia,
Sè-mi facu verde cununitia,
Mestecate cu trifoiu,
Sè mai víi bade la noi!

III.

Frundia verde de aluna
Suna codru, de ce suna?
De ce suna nu-i mintiuna,
C'a plecatu regrutele,
Si le suna armele;
Nu-i sunetulu d'armeloru
Da-i mersulu picioreloru;
Nu li-i mersulu
Cum li-i versulu,
Si nici dusulu
Cum li-i plansulu.

IV.

Frundia verde de dudéu,
Stau in locu gândescu mereu,
Ce-am gresitu lui Ddieu
De m'a batutu asié reu?
Din copilari'a mea
Traiescu totu cu voia rea;
Din baietielu desmerdatu
Mi-traiescu totu superatu;
Frundia verde lemnu domnescu,
Stau in locu si me gândescu.
Pe ce cale sè-mi pornescu,
De bine sè-mi nimerescu,
Mai multu sè nu necasiescu?
Si nici bine nu pornescu
Si de reu ér nimerescu!

V.

Canta cuce, candu te-i duce
Cà si eu sum ducetoriu
'N tégulu zugravitu cu flori
Si piatiulu totu de hori.
Horile-su de trebuiéla
La omulu strainu in tíera.

Culese de

N. Petru.

S A L O N U.

La finea carnevalului.

— Din diuariulu unui amicu. —

Peste câte-va zile fati'a vesela a carnevalului nu ni va mai suride. Óspele vialu se va duce, si va sosi altulu nechiamatu si posomoritu, — postulu.

E bine. Unii se voru intristá de trecerea carnevalului, ér altii se voru bucurá.

De clas'a prima se tienu toti aceia, cari in carnevalu au speratu a-si vinde — marfele; la a dóu'a se insíra aceia, cari se saturara de plat'a contelorulu multe.

Eu, ca neutralu, nu-mi facu capulu calindariu nici pentru trecerea carnevalului, nici pentru sosirea postului mare; ci facu o revista a supra carnevalului trecutu, sè vedu ce am profitatu in decursulu lui?

Éta esperinti'a mea:

In balulu juristorulu am vediutu, cà nou'a generatiune de advocati nu iubescé asié procesele cele lungi — ca betranii; ea prefere procedur'a sumaria verbala — in declaratiunile de amoru.

Medicinistii in balulu loru m'au invetiatu, cà femeile i intrecu in dofortia, cà-ci ele sciú vindecá si — anim'a

In balulu techniciloru am esperiatu, cà technic'a totu-de-una e frumósa, — numésca-se acea technica macaru si Poli-technica, Gizella-technica, Arabela-technica, Clementina-technica, Amorela-technica, Melania-technica, Aurora-technica, — séu ori si cum.

Balulu apotecariloru (spitieriloru) mi-a datu o-casiune sè me convingu, cà léculu celu mai bunu pentru tristétia e — veselí'a, — intocmai cum uniculu lécu siguru in bólele nóstre e — sanetatea.

Balulu navigatoriloru a fostu unu privilegiu fórté bunu a vedé, cà dinsii sciú multu mai bine a scapá dintre Scilla si Caribdis, decâtu de sagetile o-chiloru.

Balulu societáti pentru a se dá pe ghiatia, séu a patinatoriloru cum li dícu la Bucuresci, a aretatu luméi, cà e multu mai usioru a fugi pe ghiatia, decâtu a dantiá pe padimentulu luciu.

Balulu comerciantiloru a semenatu cu espositiunile de la prevaliile loru. Se scié, cà acuma totu ce este mai frumosu de vendutu, — se pune in espositiune.

Balulu jurnalistorulu mi-a doveditu, cà acuma intru adevéru existe o libertate de presa — in balu. Erau asié de multi, imbulzél'a érá atâtu de mare, încátu mai nu deveniramu — presuiti ca haringele.

Balulu calugaritiloru mi-a procuratu descoperirea cea mai interesanta. Éta uniculu locu, unde nici preotiloru catholici nu li-i rusíne a dantiá, si unde nici episcopii loru nu se sfíscu a se infatísia.

In balulu diregatoriloru am esperiatu, cà si dinsii iubescu mai multu carnevalulu decâtu — postulu.

Militarii in balulu loru mi-au datu o dovéda ec-latanta, cà „sunt mominte in viéti'a omului“ candu

decoratiunile de resboiu n'au atât'a pretiu ca si unu — ordu de cotillonu.

In balulu literatiloru am vediutu, cà damele iubescu mai multu pe unu dantiatoriu bunu, decâtu pe ori-ce literatu emininte, care nu scié dantiá.

In balulu artistiloru am constatatu, cà celu mai mare artistu e inventatoriulu baluriloru, cà-ci astu-felu dinsulu a fostu in stare a intruni celu pucinu in o séra si pe „sublimii“ artisti, cari in tóte dílele traiescu in cea mai mare dusmanía.

Balulu fauriloru mi-a deslegatu enigm'a, cà chei'a amorului de multe ori e a se cautá int' unu balu.

In balulu fabricantiloru am profitatu, cà e mai usioru a intielege ori-ce fabricatura incurcata, decâtu — secretulu farmecelorulu.

Postu-am si in balulu telegrafistorulu. Acolo am descoperitu, cà existe unu ce, care petrunde mai iute decâtu telegrafulu, — adeca: doi ochi...

In balulu gradinariloru am vediutu, cà este si ce-va mai frumosu decâtu o ghirlanda de flori frumóse, — cà balulu loru a intrecutu — florile din gradinele loru.

Dar in balulu romanescu?

Acolo am vediutu, cà si Romanii potu sè domnésca in — „Hungaria.“

Josefu Vulcanu.

Telegrame originale.

— De la balulu romanescu din Viena. —

9 óre sér'a. Marele momentu, care se asceptá de mai-multe septemani, in fine a sositu. Splendid'a sala din „Grand Hôtel“ e iluminata pomposu. Balulu romanescu are sè se incépa acusi. Comitétulu arangiatoriu ascepta pe óspeti, sperandu resultatulu celu mai stralucitu.

9 óre si 15 minute. Mai sunt inca fórté multi, — cari nu se afla aice. In mijloculu salei stau câtiva membrii ai comitétului arangiatoriu, untandu-se cu nerabdare spre usi'a salei.

9 óre si 30 minute. Hah! unu sunetu de trimbitia! De siguru au sositu Lady Patroness. Asié e. Dar nu un'a, ci trei. Presiedintele comitétului e fórté necesitu, cà nu se póte despartí in trei, spre a poté dinsulu conduce pe tóte trei in sala. In urma ele intra, si — represintatiunea se incepe. O splendida societate e deja presinte si incepe a dantiá.

10 óre si 30 minute. Regin'a balnui? Nóue nu ni trebue regina. Noi suntemu republicani.

11 óre. Intre barbati o multíme de celebritáti. Mi-pare fórté reu, cà am uitatu numele loru.

11 ore 30 minute. Chiar acuma pusei man'a pe o „ordine de jocu.“ E minunata! Mi-pare reu, cà am perdutu-o, si nu o mai potu descrie.

*
5 ore deminèti'a. Cotillonulu privitu din galeria e fôrte frumosu.

*
10 ore deminèti'a. Mi se pare, cà acuma nu mai dantièza nîme. *)

Figaro.

R o m b ó n e.

Scen'a se petrece la Paris.

Intr'una din dîlele trecute unu tineru intrà in oficiulu telegraficu, dorindu a tramite urmatóri'a despisia:

„Te insciintiezu cu durere, cà unchiulu nostru a muritu. Mane se va publicá testamentulu. Eu credu, cà noi suntemu mostenitórii. Alfredu N.“

— Cu dóue cuvinte sunt mai multe, — observá diregatoriulu.

— Asié dara sterge cuvintele: „cu durere“, — respunse tinerulu.

*
In decursulu ultimului resbelu franceso-germanu, in spitalulu din Lyon o calugaritia si-indepliniá missiunea intre bolnavi.

Unulu inse nu voi nici sè guste medicin'a, ca dins'a i ofe iá.

— Dar rogu-te, — i dîse calugariti'a, — asculta-me. Io sum fiic'a lui Dumnedieu!

La aceste cuvinte bolnavulu, carele pan'atunce nici ochii nu-si deschise, se uitá la ea, si vediendu-o dîse suridiendu.

— Asié dara io asiú voi sè fîu — ginerele lui Dumnedieu.

Apoi dinsulu beú medicin'a regulatu.

*
O dama, aflandu-se acum câtu-va tîmpu in trenulu Andalusiéi in Spani'a, opritu la Guidad-Real se adresá in urmatorii termini catra siefulu bandei.

— Pentru alu cui comptu luati banii voiagiuriloru?

— Pentru comptulu sufletelor din purgatoriu, — respunse siefulu.

— Fii seriosu, domnule, — adause dam'a cu sigurantia; — ve facu acésta întrebare, pentru cà am libera trecere de la comitetulu carlistu si de la comitetulu federalu. Prin urmare, republicanu séu absolutistu, oî-ce vei fi, trebue sè me lasi sè trecu fara a me despoiá.

— Da, dómna; dara la dracu, dupa cum v'amu spusu, noi nu lucrâmu pentru o cestiune politica, ci pentru a rescumperá, prin midiloculu unoru mîi insemnate, sufletele din purgatoriu.

*) De ore-ce balulu romanu din Viena se va tiené mane in 1 martiu, dupa tiparirea acestei foi, am aflatu cu cale a procurá inca de acuma aceste telegrame, ca nu cumva pana la duminéc' a viitória se me n'trêca alte foi.

Figaro.

Aceste dîse, siefulu smulse portu-moneulu voiagióri.

*
Doctorulu St.. a descoperitu unu mijlocu ciudatu d'a cunósce temperamentulu bolnaviloru. Candú lu-chiama la vre unu bolnavu necunoscutu lui, doctorulu se uita in drépt'a si in stang'a prin camera sè véda jurnalulu la care e abonatu bolnavulu.

Dupa opiniunea doctorului St..., exista unu raportu directu intre temperamentulu jurnalului si alu bolnavului.

Astu-felu poznasiulu de doctoru pretinde, cà abonatii lui „Figaro“ sunt ómeni veseli, — gata pe risu.

Abonatii „Republicei Francese“, sanguinari.

Ai „Desbateriloru“, somnorosi.

Ai lui „Siècle“, galcevitóri.

Ai lui „Pays“, nervosi si tiantiosi.

Ai lui „Le Temps“, tiriaccii si hypochondriaci.

Ai lui „Constitutionel“, dulci ca mierea.

Ai „Libertàtii“, schimbatori si flotanti.

Ai lui „Rappel“, biliosi, creduli, brutali etc. etc.

CE E NOU?

* (Ce a dîsu regele?) Nu de multu unu secuui din Transilvani'a a vinitu la Buda in o cauza procesuala. Procesulu lui curgea pentru unu pureclu, dar secuuiulu nu voi a perde nici atâta, avendu elu dreptate; deci plecá a sè plango de a dreptulu la regele. Dupa ce si-povestí caus'a, regele lu-întrebá: „Dar de candu s'au facutu si secuui opositiionali?“ — „De candu si pentru unu pureclu sunt siliti a vini la Buda“, — respunse secuuiulu.

* (Act'a Ungarici) in siedintiele din septemana trecuta a continuatu desbaterile a supra bugetulu ministerieloru de comerciu si de cultu. In siedinti'a de la 21 fauru deputatulu Adamu Lázár a interpelatu pe presiedinte, — déca alu doile deputatu alu districtului Naseudu, dlu Ioachim Muresianu, si-a tramisu ori ba credentionalele? Presiedintele a respunsu, cà n'are inca informatiune oficiala despre acésta alegere. Camer'a apoi a decisu a urmá si in casulu acésta, ca si in alu dlui E. Macelariu,

* (Novoculu, care nimeni nu-i trebue.) La loteri'a de statu din Buda inca in lun'a lui decemvre anulu trecut a câstigatu cine-va 10,000 bucâti de 10 franci, inse pan'acuma nimepe n'a vinitu sè scóta parralele. Respectivulu, de siguru nu e vr'unu invetatoriu romanu.

* (Studentii de la academi'a din Zagrabia) trebue cà sunt nesce individi fôrte pacinici. Ei si déca vreu sè faca vr'o demonstratiune, nu esecuta acésta cu sgomotu, ci in linisce mare. Astu-felu in septemana trecuta intrandu in scóla unu profesorulu neplacutulu, toti se scolara indata, si parasira sal'a, negraindu nici unu cuventu.

* (Unu cadavru, care a — fugitu.) Intr'una din nopfile trecute, pazitorii de nópte din Timisióra gasira pe strada unu cadavru. Numai decátu lu-dusera la spitalu. Acolo apoi cadavrulu fu espusu spre obductiune. Diminèti'a inse candu medicii vinira a constatá faptululu, cadavrulu nu se mai afiá acolo. Ace-

l'a adeca erá unu birjariu, care in nóptea trecuta imbetandu-se cumplitu, cadiu pe strada mortu — de betu; dar nóptea trezindu-se in spitalu, o luá pe picioru, ca nu cumva sè-lu pedepsésca.

** (*Regin'a Victoria*) a fostu in septeman'a trecuta, dimpreuna cu cea mai tinera fica a sa, principes'a Beatrice, la Chislehurst a vedé pe imperatés'a Eugeni'a; innaltele dame cercetara si mormentulu lui Napoleonu punendu pe aceli'a cunune de flori.

⊙ (*Unu remasiagu.*) Locotenentulu de husari, Emil Leglas, mai dílele trecute a pusu remasiagu cu unu rusu, cá va plecá din Baden calare de odata cu trenulu, si va sosí in Viena de odata cu acela-si trenu, adeca va face trei miluri intr'o óra. Rusulu a primitu remasiagulu pe sum'a de 500 galbeni. Leglas plecá, calare, trenulu pe róte, rusulu in trenu; cavalerulu gafaiá mai greu de repediune, calulu seu gafaiá de ostená, trenulu gafaiá de carbuni, dar rusulu gafaiá mai greu de cátu toti — pentru cei 500 de galbeni, pe care smeulu lui Leglas ia scosu din buzunariulu lui, cu copitele, pentru cá Leglas a sositu la gar'a din Viena cu dóue minute inaintea trenului; si astu-felu dinsulu a pusu in cofa si trenulu si pe rusu, — ér cei 500 de galbeni ai acestuia i-a pusu in buzunariu.

× (*Unu testamentu originalu.*) Louis Cartesius fostu profesorul la universitatea din Padua (Italia) hotari, in testamentulu seu, ca la mórtea sa sè nu i se decoreze cas'a cu negru; cei ce aru purtá cadavrulu seu, sè fia imbracati in verde, si pentru acésta ceremonía sè se adune tóte viórele, flaute si tobá din orasiu, si in locu de tortie, sè se pórté crengi inverdíte. Ca eredu elu lasa pe acelu, ce va ride mai multu la inmormentarea sa; din contra inse, tóte rudele, ce aru plange, sunt escluse de la mostenire. Naturalminte, cá rudele voiau sè strice acestu testamentu; dara unu advocatu sciú totu-si sè-lu mantíe, intempinandu, cá acésta este oper'a unui medicu, si astu-felu este imposibilu ca ea sè póta fi declarata de nebuna si frenetica.

= (*Prefectulu Zarandului,*) comitele Alesandru Haller, e redicatu din postulu seu si numitu in aceli'si postu in Crasna. Noulu prefectu alu Zarandului e Ferdinandu Hössler, carele in 1848/9 a fostu oficieriu c. v., luptandu-se in contra unguriloru.

Carnevalu.

♣ (*Romanii din Sibiu*) au tienutu la 24 fauru unu balu in sal'a otelului „Imperatulu romanu.“ Venitulu curatu fu menitu pentru ajutoriulu juristiloru romani de la academi'a de drepturi de acolo.

♣ (*Junimea comercianta din Brasiovu*) tienù la 22 fauru in sal'a otelului „Nr. 1.“ unu balu in favorulu societátii junimei comerciante.

Flamur'a lui Hymen.

♣ (*Era-si se însóra unu Rothschild!*) In nr trecutu anuociaramu cununi'a tinerului Rothschild din Angli'a, acuma inregistrámu fidantiarea tinerului bar. N. Rothschild din Viena. Acésta incredintiare a datu privilegiu la multe conversatiuni in salónele innalte ale Vienei. Caus'a acestora e, cá si mirés'a acestuia e o crestina, si a nume contes'a Messey, si mirele in butulu tra-

ditiuniloru familiei sale va primí religiunea miresei sale. Acésta intr'atát'a a superatu pe parintele lui, incátu acel'a a decisu a nu dá fiului mai multu pe anu, decátu dóue milióne de fl. Sermanulu mire!

♣ (*Cununi'a principesei Persigny*) cu Hyacinthe Le Moyne s'a facutu la 19 fauru in Paris. Mirés'a a avutu o haina de catifea négra cu slepu mare, decorata cu dantele albe, apoi o palaria négra inzestrata cu o crénga de hyacinthe albe, (alusione la numele de bótezu alu mirelui.)

Societati si institute.

♣ (*Societatea „Petru Maioru.“*) a tienutu dumineca la 23 fauru adunarea sa generala pentru constituire definitiva, pe bas'a statutelor intarite de curendu prin ministeriulu de interne. Cu acésta ocaziune se alese comitetulu societátii, si a nume: presiedinte Iosifu Vulcanu, vice-presiedinte Gavrilu Mihali concipistu ministerialu, secretariu Georgiu Vuia medicinistu, notari Mandreanu si Ardeleanu juristi, cassariu G. Liuba jurisru absolutu, controloriu Iliesiu tehnicu, bibliotecariu Panea medicinistu.

♣ (*Asociatiunea romana din Aradu,*) dupa unu repausu de diece luni, la 18 fauru a tienutu siedintia, in care s'a desbatutu starea trista a Asociatiunii, si s'a constatatú necesitate de a convocá o adunare generala dupa Pasci, care sè ia mesuri spre a sustiené si inaintá acésta reuniune si scopurile ei.

Literatura.

|| (*„Speranti'a“*) e titulu unui nou diariu politicu, care in septeman'a trecuta a aparutu in Bucuresci, si va esí de dóue ori in septemana. Noulu diariu promite a respandí ideile cele mai folositorie instructive si ratiunale, cari voru avé de scopu a formá o noua generatiune.

△ (*Sciintia poporalisata.*) Sub acestu titlu „Viftoriulu“ din Bucuresci scrie unu articlu, in care, aréta pe de o parte folósele sciintiei pentru viéti'a de tóte dílele, éra pe de alta parte necesitatea imperativa, da poporalisá sciinti'a si d'a o face accesibila pentru toti. Indemnulu la acestu scurtu tratatu i l'a datu opulu dlui Pana Constantinescu intitulatu „Siedietori agricole la tíera.“ Dlu Constantinescu adeca si-a propusu a poporalisá sciinti'a agricola in forma de povesti placute, atragátorie si instructive si astu-feliu pe nesemítite a o face sè patrundia si strabata chiar si in mas'a poporatiunii ce nu scie sè cetésca. — Pe langa acestu scopu, autorulu n'a intrelasatu a tiese in povestile séu siedietorile sale si consiliuri morale, si mai cu séma a biciuí beti'a, ce face pe multi agronomi a retrogradá si a traí in miseria. Prim'a parte a operei dlui Constantinescu, ce constá din siese siedietori, a si aparutu, — díce „Viftoriulu“ — éra partea a dóu'a va aparé in curendu.

Teatru.

‡ (*Originea flueratului.*) Cronicariulu teatralu alu diariului „La Liberté“, din Paris, dá nisce curióse amenunte a supra originei flueratului, pe care o ficséza la 14 ianuariu 1686. In acea dí, díce elu, s'a nascutu in teatru flueratulu. — Inainte de 14 ianuariu 1686, candu o piesa erá rea, parterulu, (jude suveranu pe a-

tunci), se multiamă a cască; dar o comedia în cinci acte, intitulată „Baronul de Foudrieres“, și atribuită lui Tomas Corneille, fiindu reprezentată la teatru francez, și fiindu judecată nu fără rezon, detestabilă și anuoasă, unu spectatoru avu ide'a de a-si aretă nemulțumirea prin câte-va flueraturi. Publiculu fu mai antăiu miratu de acestu vuietu, dar apoi gasi că elu esprima destulu de bine opiniunea sa a supra pieșei: i se paru placutu de a inadusi vócea actoriloru prin această muzică desplacută și de unu genu cu totulu nou. Flueratul si-facu dar intrarea sa solemnă în teatru. Si elu s'a înradecinatú asié de bine, în cătu inședaru se mai facu încercări pentru a-i desființá usulu. — Ordinele politiei n'au potutu face nici odată nimicu.

M u s i c a.

⊙ (*Adelina Patti*) va cantá în prim'a jumetate a lunei lui aprile în teatrulu regescu din Londra.

⊙ (*O alta cantarétia.*) mr. Gye a încheiatu totu la acelu teatru unu contractu pe doi ani. Ea va primi 5000 de fr. pe o séra.

⊙ (*La Táborškg și Parsch*) în Pesta au aparutu „Pester Officierskasino“, polca française pentru piano-forte de Filipu Fahrbach, — și „Tipp-Tipp“, polca-marsiu de acel'a-si.

Industria și comerciu.

× (*Vatamearea ce aducu oglindí multe în camere.*) S'a demonstratu, că mercuriulu se evaporéza și la caldura ordinara în o camera, după parerea profesorului Bötcher colórea palidă a multoru dame provine în parte din circumstanti'a, că au pré multe oglindí în budouarele loru și astu-felu sunt espuse la evaporatiunea mercuriului. Fórté vatematória este asiediarea ogliniloru în locuri unde bate sórele séu langa cupátore unde sunt espuse la o caldura mai mare. Spre a se incredințá despre evaporatiunea mercuriului, n'are cine-va de cătu sè atérne d'a supra unei oglinđi asiediata aprópe de cuptoriu unu anelu de aur, care înse mai antăiu trebuesce spelatu cu apă și sapunu, spre a nu fi plinu cu nadusiéla séu grasime și se va vedé că peste câte-va díle anelulu va avé o colóre albicioasă.

× (*Unu patu de aur.*) Unu cronicariu din Paris asigura, că vice-regele Egyptului a comandatu de mai multu timpu la unulu din cei mai renumiti giuvaergii din capital'a Franciei unu patu de aur ce voiesce a-lu da ca daru de nunta fiului seu, și care acum oste aprópe sè fia terminatu. — Acésta mobilă se díce, că costa modest'a suma de *dóue milíone franci*.

P i c t u r a.

Δ (*Caricature din anulu 1870—1871.*) Dullan, proprietariu alu unei librării din Londra, a adunatu în síese volume tóte caricaturile, ce a fostu publicate la Paris, în timpulu resbelului franco-germanu. Volumulu antăiu contine caricaturile din periodulu încependu cu declararea resbelului și pana la finitulu lunei lui Augustu; alu doilea privesce timpulu de la

Sedan pana la predarea Metzului; alu treilea, acela de la predarea Metzului și pana la revoluțiunea din lun'a lui Martie; alu patrúlea guvernarea Comunei; alu cincilea și alu síeselea se reporta la împregiurările italiene și contienú și satire a supra germaniloru, după caderea Comunei. Tóta colectiunea cuprinde 1800 pana la 2000 caricature. O copia a fostu cumperată de catra príncepele Bismark, o a dóu'a de catra mușeulu britanicu, a trei'a se afla în posesiunea adunaa toriloru.

F e l i u r i t e.

= (*Da'ta inventinniloru celoru mai importante.*)

Busol'a a fostu cunoscută în Chin'a din anulu 2602 înainte de I. Christosu; Tyriani fabricau stiel'a înca din anulu 1640, și Lydiani aveau monede de aur în anulu 1500. — Gnomulu (instrumentu ce a aretatu órele, prin directiunea umbrei ce unu corpu solidu arunca a supra unui planu séu suprafacia curba), datéza la Chinesi de la 1109 — pictur'a monochroma din Corintu de la 840; — equerulu și nivelulu detorite lui Teodoru de Samos, architectu, de la 718; — cadranulu solaru inventatu de Anaximone de Miletu de la 250 — tapiseriele la Pergame de la 321; orarielle de apă în Egyptu de la 250; — organele hydraulice detorite lui Ctóribiu de la 234; — surupulu fara fuse, oglindele ardiétorie și scripete miscatoriu (Archimede) de la 220; — charti'a de metase în Chin'a de la 201; — mosaiculu de la 200 — descoperirea precisiunei ecinoxeloru (Hipparc) de la 142 de la I. Christu înca s'a recunoscutu pe rónđu: — sistemulu astronomicu a lui Ptolomeu în 140; — clopotele (Paulinu de Campani'a în 400; — morile de vântu (Arabi'a) în 650; — foculu grecescu (Calinic) în 670; — charti'a de bumbacu (Constantinopole) în 750; — alcolulu în 824; — imprimeri'a în Chin'a de la 989; cifrele arabe în Franci'a de la 992; — notele de muzică (Guy d'Arezzo) în 1024; — armoriele în 1150; — Chart'a de panza în 1170; — prafulu de pusca în 1294; — lunetele (Alesandru Spin'a de Pis'a) în 1296; — tunurile în 1338; — spoirea cu cositoru a stieleloru spre formarea oglinđiloru de la 1346; — gravur'a sepată în 1410; — pictur'a cu oleiu (Van Dyck) în 1415; — imprimeri'a cu litere în 1450; — pomp'a cu aeru în 1456; — stampele în 1458; — Americ'a în 1492; — sistemulu lui Copernicu în 1500; — mesur'a arcului meridianulu în 1528; — projectiunea chartiloru maritime (Mercatoru) în 1594; — zaharulu de sfecle (Olivier de Serres) în 1605; — logaritmii (Justh de Byrge) în 1605; — circulatiunea sangelui (Harvey) în 1608; — telescopulu în 1609; — legile lui Kepler în 1640; — lunetele cu dóue stiele și convexe în 1611; — microscopulu și thermometrulu în 1621; legile refractiunii în 1620; — barometrulu în 1626; — pres'a hydraulica în 1637; machin'a pneumatică în 1654; — teori'a greutátii universale (Newton) în 1666; — resortulu spirale alu orarielor în 1674; — iutiéla luminei în 1675; — calcululu diferencialu în 1684; — albastru de Prusi'a în 1724; tiparirea în gipsu în 1140; — magnetismulu animalu în 1783; — panoramele 1790; — telegrafulu aerianu în 1792; — galvanismulu în 1798; — vacin'a în 1800.

Tribunale.

⊙ (*Unu copil de — pupatu.*) Alfredu Lecoq, copil de 14 ani din Paris necasitu de mama-sa, din cauza că ea nu i-a permis a eși la strada, — versă p-troleu in caféu'a ei. Inaintea tribunalului, in dilele trecute, elu a marturisitu, că n'a voitu sè otravésca pe mama sa, ci numai s'o sparie. Tribunalulu inse, in butulu mamei rogororie si iertatorie, a decisu, ca coconasiulu plinu de sperantia sè patréca pana la alu 20-le anu alu vietii sale intr'unu institutu correctiunalu. Ce crudu tribunalu!

Suvenirea mortiloru.

† (*Stanu Blebea,*) comercialu in Brasiovu, unu barbatu onorabilu, a repausatu la 2 fauru, in etate de 63 ani.

Pentru econome.

Pete produse prin oue, albusi séu galbenusiu, se potu scóte chiar uscate fiindu, spelandu acea parte cu o fertura de cógia de quillaya acea fertura inse cauta sè fie caldicica. Déca culórea obiectului patatu resista in apa calda, va resistá si in apa fértá cu cógia de quillaya.

Calindariu istoricu.

— *Februarin.* —

22. 1732. Nascerea lui Washington. — 1848. Inceputulu luptei pe stradele Parisului. — **23.** 1350. Nóptea de sange a monarchistiloru la Zürich. — 1832. Francesii ocupa Ancona. — 1866. Revolutiune la Bucuresci, rastornarea lui Cuza. — **24.** 1468. Gutenberg móre. — 1684. Nascerea lui Händel. — **25.** 493. Teodorich celu mare ocupa Ravenna. — 1547. Nascerea lui Don Juan d'Austria. — 1570. Benevenuto Cellini móre. — 1634. Wallenstein si amicii sei se omoru. — 1849. Primirea deputatiunii romane la Olmütz. — **26.** 29 (N. de Ch.) Cleopatra se inveni-néza. — 1802. (D. Ch.) Nascerea lui Victoru Hugo. — 1815. Napoleon I paraseste insul'a Elba. — 1849. Thoma Moore móre. — **27.** 480. (N. d. Ch.) Xerxes conduce óstea sa prin Hellespont. — 274. (d. Ch.) Nascerea lui Constantinu celu mare. — 1807. Nascerea poetului americanu Longfellow. —

Ghicitura de semne

de Valeria Bianu.

Eu (e Xa!!(u !!!Δ!!! i!!⊙u.:Δtu
X)(iΔ.:u (e totu !!!Δ!!! ⊙?:Δ!!!u†Δ†u
?o⊙†Δ!!!u || iše.:u XΔ ⊙i ?Δ!!(u || u
!!!||teΔ !!!eΔ ⊙șu.:Δ XΔ wΔ!!†u || u
(Δ.: ΔXu!!!Δ-⊙u || Δ!!†iui†u
.:oșu-⊙u cu !!eXo!!†elli†u

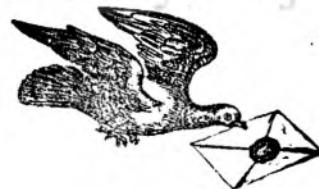
⊙u!!! || e?Δ†u X'u!!u || Δ!!†iu ⊙uș†.:e
Xu XΔ†u⊙iΔ (e iuși.:e...
(Δ.: :oșiΔ !!!ea e (u || Xe
⊙i i!! || iše.:u !!u !!!'a⊙iu (uXe.

Io⊙i)u wu || XΔ!!u.

Voci din publicu.

Dlui Visarionu Romanu. Ca totu-de-una, asié si in anulu acest'a am inceputu sè cetescu cu multa placere calindariulu dtale. L'am cetitu si acum, delectandu-me in variatele si interesantele materii ce acel'a contine, — pana ce in fine ajunsai la pagin'a 75, unde aflai o compilatiune intitulata „Despre femei.“ Cu interesu duplu apucai sè cetescu si aceste sîre, dar numai decátu in sírulu alu doile me desamagii; apoi cetindu-lu, vediui cu multa mirare, că acel'a e o adunatura de cele mai neestetice espressioni in contra femiloru. Incátu pentru compilatoriulu acestui articolu, n'am nimica de observatu. Chaque un a son góut. Me miru inse de dta, pe care — din scrierile dtale — te cunoscú de unu omu de bunu gustu, cum ai permisú a se comite in calindariulu dtale acestu atentatu in contra buneii cuviintie. — Lugosiu, in 24 febr. *Maria Popovicu.*

Post'a Redactiunii.

Oradea-mare. Cele primá s'au publicatu, pentru ca au fostu bune; aceste nu se potú, de óra-ce sunt rele. Este acést'a vr'o raritate? Au altii nu scriú si bune si rele? Dia esti celu d'antaiu, carele te-ai maniatu, pentru ca nu amu publicatu si cele rele — si carele cu o modestia admirabila vfi a ne convinge, ca ba dieu aceste sunt bune, — mai adaugendu, ca nu tieni multu la judicá-t'a nóstra literaria. Dieu de ast'a ni para fórtu reu!

Ros'a carpatina. Ideá frumósa, dar tehnica primitiva. „Siv-gureitatea“ — sufere totu de acést'a bóla. Traducerile nu reproducu spiritulu originalulu.

Meditatiuni. Viena. Dorere, nici acést'a nu se póte publicá. Dóra in prósa vei fi mai norocosu.

Domanu. Multiamita pentru aducerea a minte, dar ghicitor'a care contine numele nostru nu póte aparé la noi; ghicitor'a de siacu in form'a acést'a e pré mare, nu voimu se ocupamu atát'a locu. Noi n'avemu din cartile lui Dr.

Pe momentu'u lui V. De si e mai reesite decatu celelalte, — totu-si nu se póte publicá.

Resuvenirea Nu e pentru publicitate. Despre celelalte patru ti-amu respunsu de multu, ca nu le putemu intrebuintá.

 Suplementu : „*Sclavulu Amoruului*“, romanu de Iosifu Vulcanu, tom. I. còv'a IV.

Proprietariu, redactoru respundiatoru si editoriu: IOSIFU VULCANU.

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. 1873. Strad'a lui Alesandru nr. 13.

 Din cause neprevédute nr. viitoriu va aparé cu dóne-trei dile mai tardiu.